

XIV МЕЖДУНАРОДЕН
ТИВАЛ

K 7/M 45

120000868987

ЕНСКИ
КАЛНИ

ДНИ

РУСЕ

1974

K85

XIV МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1974

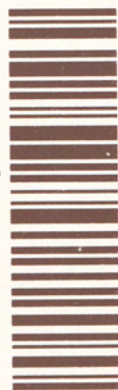
Посветен на 30-годишнината от социалистическата
революция в България

К О Н Ц Е Р Т
НА
КАМЕРЕН ОРКЕСТЪР
НА
ДЪРЖАВНАТА ФИЛХАРМОНИЯ
гр. РИГА, ЛССР

Диригент
ТОВИЙ ЛИФШИЦ

4 април — четвъртък, 19,30 часа
зала Дом на културата

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

1200000868987

442187

КРАСИМИР КЮРКЧИЙСКИ — Адажио

АЛЕКСАНДЪР РАЙЧЕВ — Симфония № 4
Престисимо
Алегро модерато

АЛЕКСАНДЪР ТЕКЕЛИЕВ — Адажио и скерцо

ВАСИЛ КАЗАНДЖИЕВ — Вариации за
струнен оркестър

ЛАЗАР НИКОЛОВ — Концерт за струнен
оркестър

КАМЕРНИЯТ ОРКЕСТЪР НА ДЪРЖАВНАТА ФИЛХАРМОНИЯ НА ЛАТВИЙСКАТА СЪВЕТСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА, основан през 1967 год., е сформиран от талантлив музиканти, завършили своето образование в Латвийската, Московската и Ленинградската консерватории.

Оркестърът играе важна роля в концертния живот на републиката. В неговия репертоар са включени произведения от предкласиката до съвременността. Постоянни солисти на концертите на оркестъра в Съветския съюз, както и на задграничните турнета са били з. а. на ЛССР Илзе Граубин, Елеонора Тестелец, Е. Вирсаладзе, Н. Гутман, Б. Гутников, Л. Коган, В. Спиваков и др.

Оркестърът е гостувал с успех в ЧССР, Югославия и Полша.

Художественият ръководител на Оркестъра Говий Лифшиц е учил цигулка при професорите Брюкнер и Таргонски. След завършване на висшето си музикално образование (1951 год.) Лифшиц работи няколко години като солист на Латвийската държавна филхармония, а от 1969 год. поема художественото ръководство на Камерния оркестър.

КРАСИМИР КЮРКЧИЙСКИ е роден през 1936 год. в гр. Троян. Завършва композиция в БДК при проф. Панчо Владигеров и проф. Марин Големинов. Кюркчийски намира своето разковниче в метрумите на българския музикален фолклор.

Красимир Кюркчийски е автор на „Диафонична студия“, симфония-реквием, балада за солист, хор и оркестър „Паисий Хилендарски“, в която интересната звучност произлиза от умелото съчетание на инструментално-фолклорни интонации с източно-църковно пеене.

Напоследък Кюркчийски се проявява успешно в акапелната миниатюра.

Адажио за струнен оркестър е една от частите на неговия струнен квартет.

АЛЕКСАНДЪР РАЙЧЕВ е един от най-ярките и талантлив композитори, който се изявява продуктивно и пълноценно във всички жанрове. Райчев е автор на големи кантатно-ораториални произведения: кантата „Димитров е жив“, симфония-кантата „Той не умира“. С успех работи върху музикално-сценичните видове: Балетът „Хайдушка песен“, операта „Мост“. Една от най-пълноценните изяви на емоционалния талант на Райчев откриваме в песенните жанрове. Песни като „Велико име“, „Гласът на Партията“, „Партизани“, утвърдиха името на Ал. Райчев като изтъкнат композитор-песенник. За своята талантлива творческа дейност, както и за полезната му обществена работа той е удостоен със званието „Народен артист“, „Лауреат на Димитровска награда“, „народен представител“. Понастоящем е ректор на БДК.

Симфония № 4 е двучастно произведение. В първата част са включени две контрастни теми.

Ярък начален импулс, подтик за следващото драматургично развитие на симфонията дава първата тема, която бързо приема вариантно развитие. Втората тема се отличава преди всичко с подчертаването на нейния диатоничен характер.

Втората част на симфонията не е контрастна на първата, а се явява като естествено продължение на драматургичното развитие. Това е постигнато чрез провеждането на главната тема от първата част, като господстващ музикален образ в цялото произведение.

АЛЕКСАНДЪР ТЕКЕЛИЕВ. Началните композиционни опити на Текелиев датират още от ученическите му години. Като студент в класа на проф. Веселин Стоянов, Текелиев пише първото си по-значително произведение — концерт за кларинет и оркестър (1968 год.). Следва „Ода за СССР“ по едноименната творба на Орлин Орлинов за четец, хор и оркестър, която на II преглед на творчеството на младите композитори донесе на автора I награда на ЦК на Комсомола.

Текелиев сполучливо се изявява в голямата ораториална форма. Неговата „Оратория-реквием“ 1923 год.“ показва едно избистрено съвременно мислене и богата инвенция.

Адажио и Скерцо — написани виртуозно, с насечена ритмика и динамично развитие. В тази творба са застъпени елементи от шопския фолклор.

ВАСИЛ КАЗАНДЖИЕВ е роден в Русе през 1934 год. Отрано проявява безспорни музикални качества. Първият му учител по композиция е Константин Илиев. По-късно като студент в БДК той се занимава с композиция в класа на проф. Панчо Владигеров. Едновременно с това изучава диригентство под ръководството на Влади Симеонов.

Като композитор е създал редица талантилни творби, които му отреждат челно място в съвременната българска музика: симфониета, дивертименто за оркестър, концерт за тромпет и оркестър, „Картини от България“, цикличната творба за камерен оркестър „Живите икони“.

Като ръководител на камерен ансамбъл „Софийски солисти“, Васил Казанджиев има заслугата на първи изпълнител на редица произведения от наши композитори.

„Вариации“ е произведение от младежките му години. Енергично шестнадесетиново движение очертава като интродукция и кода темата с 9 вариации. Вариациите са съответно характерно профилирани, с много инструментален блясък, всяка от тях очертава пътя на едно растящо напрежение, което достига своята кулминация във финалния риторнел-кода.

ЛАЗАР НИКОЛОВ е роден на 26 август 1922 год. в Бургас. През 1946 год. завършва изпълнителския отдел на Музикалната академия като ученик на проф. Димитър Ненов. Като композитор се

изявява още през студентските години. Първите му композиционни опити са в областта на камерната инструментална музика — клавирно трио, клавирни пиеси, соната за виолончело и пиано.

Към зрелия период на творчеството на Лазар Николов принадлежат: концертино за пиано и камерен оркестър, хорови песни, музика към театрални и филмови постановки и др.

Концертът за струнен оркестър е едно от най-значителните съвременни български произведения. Написан с блестящо професионално майсторство и замах, концертът излъчва една съвременна чувствителност.

Концертът представлява тричастен цикъл от класически тип, основан на противопоставянето на „бърза — бавна — бърза“ част.

Главната тема се отличава с възвишено-лиричния си характер и изтънченост. Втората тема създава контраст спрямо главната, който е в пределите на лиричното чувство.

Заклучението на концерта съдържа сложен политонален акордов комплекс, характерен със своята лаконичност, плод на остро и будно въображение и усет към съвременен изказ.

